

Elke euro die in de beschutte werkplaatsen gestopt wordt, vloeit terug naar de overheid in de vorm van belastingen, sociale bijdragen, consumptie, enz.

In tegenstelling tot wat sommigen nog denken, zijn beschutte werkplaatsen al lang geen “bezigheidstherapie voor andersvaliden” meer.

Integendeel. “Het zijn professioneel gerunde organisaties die andere bedrijven een waaier van diensten kunnen aanbieden, en daarvoor over heel wat troeven beschikken”, onderstreept Christel Vanroelen, directeur van de VLAB, de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen. Ze zijn dus niet alleen sociaal maar ook economisch erg belangrijk.

DE ONBEPERKTE MOGELIJKHEDEN VAN DE BESCHUTTE WERKPLAATSEN

Dexia Contact - De VLAB vierde onlangs haar dertigste verjaardag. Welke is volgens u de belangrijkste evolutie van de voorbije jaren?

Christel Vanroelen (CV) - De professionalisering. De beschutte werkplaatsen zijn in de eerste plaats sociale instellingen, maar ze moeten ook financieel gezond zijn om een duurzame tewerkstelling te kunnen bieden. Ook de omkadering is professioneler geworden. Meer en meer omkaderingsleden combineren hun sociaal engagement met een economische en industriële achtergrond. Ook onze raden van bestuur zijn geëvolueerd, en kunnen rekenen op een veelzijdige expertise. Het resultaat is dat we geen kleine organisatie meer zijn. Onze 67 Vlaamse beschutte werkplaatsen hebben gemiddeld 320 werknemers – in

Kuurne zelfs 1 800 – met een totale jaarlijkse omzet van zo'n 300 miljoen EUR.

DC - Hoe moeilijk is het die doelstelling van duurzame tewerkstelling te blijven realiseren?

CV - De economische crisis maakt het ons natuurlijk niet gemakkelijk. Wij werken vooral in onderaanneming, en zijn vaak de laatste schakel in het outsourcingproces. Klanten zetten opdrachten sneller stop en zijn niet geneigd om weer voorraden op te bouwen. We leveren ook voornamelijk handenarbeid, en veel van dat werk ging de voorbije jaren naar de lageloonlanden. Maar gelukkig merken we een kentering. Meer en meer klanten zien in dat de prijs alleen niet zaligmakend is en houden rekening met onze andere troeven, zoals onze service op maat en onze just in time-toelevering. We bieden ook

een waaier van diensten aan, van hulp bij SAP-processen over tuinonderhoud tot magazijnbeheer.

DC - Terwijl jullie nog vaak geassocieerd worden met louter boekbinden en kaarten maken ...

CV - Dat klopt. Precies daarom zijn we volop bezig de werkgevers, de beroepsfederaties, de openbare besturen en ook potentiële werknemers bewust te maken van wat we te bieden hebben, onder het motto “ontdek de onbeperkte mogelijkheden van de beschutte werkplaatsen”. Klanten kunnen met een vraag of probleem steeds naar ons komen, en wij zoeken een oplossing. Onze mensen kunnen ook binnen de reguliere bedrijven of lokale overheden werken in enclave, uiteraard met de nodige omkadering. Hun aanstekelijk enthousiasme wordt daar trouwens erg op prijs gesteld. Die

trend is sterk stijgend. Al meer dan 10% van onze productie-uren worden buiten de muren van de beschutte werkplaatsen gerealiseerd, in uiteenlopende bedrijven als Reo-veiling Roeselare, voetbalclub Cercle Brugge en Scana Noliko. Een nog jong initiatief is “supported employment” met loonsubsidie, waarbij we ernaar streven onze mensen via een zeer intensief begeleidingsproces duurzaam tewerk te stellen in het normaal economisch circuit. In 2009 hebben veertig mensen de eerste stap gezet, wat toch een behoorlijk resultaat is, gezien de economische situatie. We hopen ook de non-profit-sector sterker in ons klantenbestand vertegenwoordigd te zien, gezien we die ook erg veel te bieden hebben.

DC - U vermeldde de “loonsubsidie” voor bedrijven die werknemers uit een beschutte werkplaats

tewerkstellen, en jullie krijgen zelf ook toelagen. Lopen jullie mensen niet het risico beschouwd te worden als goedkope, gesubsidieerde arbeidskrachten – en dus oneerlijke concurrentie?

CV - Die kritiek horen we inderdaad wel eens vanuit sommige bedrijven die geen klant zijn bij ons, maar ons antwoord daarop is duidelijk. Om te beginnen subsidieert de overheid veel sectoren. Bovendien gaat het enkel om loonsubsidies, als compensatie voor het lagere rendement van onze mensen en hun behoefte aan extra begeleiding. Voor het overige moeten wij al onze inkomsten uit de eigen productie halen. En niets belet die bedrijven om ook personen met een arbeids handicap in dienst te nemen, en zelf subsidies van de overheid te krijgen. Dit alles bewijst nog

maar eens hoe belangrijk het is de bedrijfswereld goed te informeren, om zo de clichés uit de wereld te helpen.

DC - Zoals met de hulp van “ambassadeurs”?

CV - In maart 2010 hebben we onze eerste “ambassadeurs” voorgesteld, en intussen hebben we er al een twintigtal. Het gaat om bedrijven en instellingen die structureel samenwerken met een of meer beschutte werkplaatsen, en die dus voeling hebben met onze sociale doelstelling. Het ambassadeurschap is een win-winsituatie. Deze “tevreden klanten” brengen onze boodschap over naar hun collega's. Anderzijds illustreert de titel hun engagement en hun maatschappelijk verantwoord ondernemerschap, en biedt die ook hen dus een meerwaarde. Het gaat trouwens bewust om heel uiteenlopende sectoren. De

>> **CHRISTEL VANROELEN (DIRECTEUR VAN DE VLAB)**
"MEER EN MEER KLANTEN ZIEN IN DAT DE PRIJS NIET ZALIGMAKEND IS EN HOUDEN REKENING MET ONZE ANDERE TROEVEN, ZOALS ONZE SERVICE OP MAAT EN ONZE JUST IN TIME-TOELEVERING."

allereerste ambassadeurs waren Cercle Brugge, de VRT, de VDAB, Scana Noliko en Coca-Cola. Zo zorgen onze mensen er bijvoorbeeld voor dat de 3.100 uur filmrollen van het VRT-Journaal hersteld worden, zodat ze kunnen gedigitaliseerd worden. Geef toe, het is niet iets wat men traditioneel met de beschutte werkplaatsen associeert!

DC - Hoe zou u het economisch belang van uw sector omschrijven?

CV - Met onze omzet leveren we in de eerste plaats een aanzienlijke bijdrage tot het Bruto Binnenlands Product, maar de sociale kosten-batenanalyse is minstens even belangrijk. Als er geen beschutte werkplaatsen waren, zouden in Vlaanderen 16 000 mensen van een uitkering moeten leven. Professor Pacolet van de K.U.Leuven heeft berekend dat elke euro die in de beschutte werkplaatsen gestopt wordt, terugvloeit naar de overheid in de vorm van belastingen, sociale bijdragen, consumptie, enz.

DC - Welke zijn de grote uitdagingen voor de beschutte werkplaatsen om in de toekomst als succesvolle ondernemingen te kunnen voortwerken?

CV - Innovatie is de belangrijkste. We zijn steeds op zoek naar nieuwe actieruimten en nieuwe markten. Dat vereist natuurlijk investeringen, en voor een beschutte werkplaats is dat vaak een moeilijker denkoefening dan voor een "gewoon"

bedrijf. Soms moeten we sociale aspecten laten primeren op louter economische, en bijvoorbeeld toch investeren in een machine waarvan we weten dat ze maar op beperkte capaciteit benut wordt. Ook moeten we ervoor zorgen dat de rentabiliteit van een nieuwe investering niet te sterk afhangt van maar enkele klanten. Zoals elk bedrijf zoeken we de beste alternatieven voor investeringen, en willen we onze middelen zo rendabel mogelijk uitbreiden én inzetten. Bovendien is het belangrijk dat we onze positieve resultaten zo doeltreffend mogelijk herinvesteren in functie van onze doelstellingen. Gelukkig helpt Dexia ons ook bij deze denkoefeningen, maar het blijft balanceren op een slappe koord tussen het sociale en het economische aspect.

DC - Bovendien worden de nieuwe, innovatieve technologieën almaar complexer ...

CV - Dat is precies de reden waarom we – vóór de jongste federale verkiezingen – in een memorandum aan de toekomstige regering ervoor gepleit hebben om net als gewone bedrijven behandeld te worden, op het vlak van technologische subsidies en andere ondersteuningsprogramma's.

DC - Wat stond er nog meer op jullie "verlanglijstje"?

CV - De vergrijzing is ook bij ons een grote uitdaging. Veel van onze medewerkers worden ouder

en dus minder productief, en hebben extra begeleiding nodig. De overheid moet daar rekening mee houden. Bovendien zijn we bekommerd om wat er met onze mensen gebeurt na hun actieve loopbaan. Er zal extra opvang nodig zijn voor hen. Ook daar willen we de beleidsvoerders attent op maken.

Voor meer informatie,
surf naar
www.vlab.be

